

селата чеизътъ се занасяше заедно съ булката, когато я вземахъ отъ къщата и заедно съ двѣ три коля слѣдъ нея, и зълвитѣ пѣяхъ свадобни пѣсни. Когато се появихъ неспоразумѣния за чеиза, рѣшава се повечето отъ момковата страна и както искатъ тѣ тѣй ставатъ и прѣписванията му.

Татаръ-Пазарджикско. — Прикята състои въ дрѣхи.

Недвижимо е възможно да донесе оная мома, която е получила такъво подирѣ смъртта на баща си въ миразъ (наслѣдство).

Хасковско. — Прикята има голѣмо значение: тя се нарежда въ една стая и женитѣ ще ходятъ нѣколко дни да я изгледватъ. По насъ въ града прикята се казва: *чеизъ*, а по селата прикя.

За прикя въ града се дава: постелки, покривки (дюшепи, юргани), възглавки, бакърени сѣдове като: котли, тенджори, тави, сахани, лехенъ и ибрикъ и други къщни потребности.

По селата даватъ: черга, дюшекъ, котли, двѣ три възглавки. Богатитѣ още даватъ: овце, кози, крави и биволица. За прикята записки у насъ не ставатъ.

Въ града прикята се прѣнася у зетя въ петъкъ вечеръ, около десетъ часа. А по селата въ недѣля заедно съ невѣстата.

Неспоразумѣния ставатъ по нѣкога за прикята и се рѣшаватъ при кмета и старѣитѣ.

Хисаръ-Киселерско. — Отговоръ нѣма.

Въпросъ 34-й. — *Кому принадлежи прикята? Сметъ ли се все, че е на жената или влиза въ общий имотъ на домакинството? Може ли мъжътъ да се разполага съ прикята, както ще? Какво става съ прикята, ако умрѣ жената? Ако е съ дѣца? А безъ дѣца?*

Отговори:

Ахъ-Челебийско. — Донесений отъ невѣстата *спахъ* принадлежи на домакинството, но жената разполага съ него като нейно притежание. Когато дѣца исхрани, тя може, да имъ го разпрѣдѣля. Мъжътъ не се мѣси въ това. За това мъжътъ казватъ „отъ женско иманье хайръ нѣма“ и „жена сѣнка не държи.“ Ако умрѣ жената, догдѣ е млада, родите-